

Ministerie van Landbouw en Visserij meldt...

Wij hebben gemeend onder de kop 'ministerie van Landbouw en Visserij meldt' regelmatig wat korte berichten zonder commentaar op te nemen van het ministerie van Landbouw en Visserij, Directie Voorlichting en Externe Betrekkingen.

Ofschoon in de berichten nog wel eens meningen worden geuit waar natuur- en dierenbeschermers zich niet of moeilijk kunnen verenigen hebben wij toch gemeend de teksten op te moeten nemen om een beter idee te krijgen van de meningen, die op dit ministerie heersen.

Voorkom wildschade in de winter

Winterse omstandigheden kunnen aanleiding zijn tot het ontstaan van meer dan toelaatbare wildschade.

Naast de uitoefening van de jacht, kan wildschade worden voorkomen door maatregelen van de grondgebruiker.

In het kader van zijn normale bedrijfsuitoefening behoort deze, bij voorkeur in overleg met de jager, hiertoe voorzorgsmaatregelen te treffen.

Enkele voorbeelden van zulke maatregelen zijn:

- bij strenge kou en vooral bij sneeuw snoeihout leggen aan de buitenzijde van de boomgaard, indien vrees bestaat voor vraatschade;
- de teelten die kwetsbaar zijn voor wildschade, zoveel mogelijk bij elkaar zetten en tijdig voorzien van een (electrische) afrastering;
- de jager ervan op de hoogte stellen waar de schadegevoelige gewassen staan;
- ingekuilde producten afdekken met bijvoorbeeld kunststofdekkleden, een laag grond of bespannen met netten boven de kuil;
- een afrastering aanbrengen bij ingekuilde boomkwekerijproducten;
- de fruitaanplant afrasteren en eventueel insmeren (of, indien dat niet mogelijk is, bespuiten) met een toegelaten wildafweermiddel;
- afwisselend of in combinatie met elkaar diverse wildafweermiddelen toepassen (voor vogels: vogelverschrikkers, netten, metaalfolie, knalapparaten, draden, en dergelijke).

kunnen grondgebruikers en jager komen tot een doelgerichte schadebestrijding.

Wanneer onverhoopt toch wildschade optreedt of dreigt op te treden, moet de grondgebruiker zijn jachthouder direct waarschuwen om de wildschadebestrijding ter hand te nemen.

Voor advies kunnen zij zich altijd wenden tot de Hoofdingenieur-directeur voor Landinrichting, Grond- en Bosbeheer in hun provincie of tot de Directie Faunabeheer, Postbus 346, 2700 AH Zoetermeer, 079 - 510234.

Persbericht no. 471

Haringvangst ten westen van Hebriden toegestaan

Vanaf 19 januari 1982 is de visserij op Haring in het gebied ten westen van de Hebriden opengesteld voor vaartuigen van de grote zeevisserij welke ook in 1981 daartoe gerechtigd waren, voor zover het de in 1982 voorlopig door Nederland vastgestelde hoeveelheid (3.000 ton) betreft.

Dit heeft minister drs. J. de Koning (landbouw en visserij) besloten.

Op 11 januari 1982 verzocht de Redersvereniging voor de Nederlandse Zeevisserij dit quotum open te stellen in verband met de huidige visserij in betreffend gebied. De visserij aldaar richt zich nu vooral op Makreel. In dit seizoen echter komt de Makreel voornamelijk vermengd met Haring voor. Voor de visserij geeft dit problemen omdat niet meer dan 5% Haring als bijvangst aan boord mag worden gehouden. De vissers zouden zeer grote hoeveelheden Haring overboord moeten zetten. Teneinde dit te voorkomen heeft minister De Koning besloten het haring-quotum ten westen van de Hebriden vroeger open te stellen.

Persbericht no. 14

Door -in overleg- ieder het zijne te doen,

Subsidie jachtfonds ten behoeve van zeehondencrèche

Het bestuur van het Jachtfonds heeft onlangs besloten een bijdrage van f 10.000,- te verlenen aan de Zeehondencrèche te Pieterburen. Met dit bedrag zal het mogelijk zijn het grote bassin te betegelen. Aangezien bij de bouw een en ander niet gerealiseerd kon worden, werd toen gekozen voor een afwerking met een beton-verf.

Een afdoende ontsmetting van het bassin bleek echter niet mogelijk, terwijl daarnaast het zoute zeewater nadelig werkte op de wanden.

Met deze bijdrage, naast een jaarlijkse subsidie van f 5.000,- en voor iedere uitgezette Zeehond f 500,- waardeert het bestuur de werkzaamheden van de Zeehondencrèche en van mevrouw 't Hart tot het behoud van de Zeehond.

Persbericht no. 467

Schade aan Dassen zo veel mogelijk beperken

Enkele wegenbouwprojecten en ontgrondingen in Limburg vormen een bedreiging voor de dassenpopulaties daar. Bij deze activiteiten is omstreeks 50% van de in ons land aanwezige Dassen betrokken. Het streven is er bij de uitvoering van de werken op gericht achteruitgang in het dassenbestand zoveel mogelijk te voorkomen.

Dit onder meer antwoordt minister ir. G. Braks (landbouw en visserij) mede namens zijn ambtgenoot van verkeer en waterstaat Wallis de Vries van cultuur, recreatie en maatschappelijk werk op schriftelijke vragen van de Tweede Kamerleden De Boois en Faber.

Het gaat om vier projecten. Bij de aanleg van de rijksweg Boxmeer-Maasbracht zullen tenminste twee dassenburchten opgeofferd moeten worden. De aanleg van de A2/E9 zal naar verwachting geen schade voor de Dassen betekenen.

Door de wegenbouwprojecten zullen echter onder meer foerageergebieden van Dassen worden doorsneden, hetgeen samen met het toenemende snelverkeer op de betreffende wegen een bedreiging zal vormen voor naar schatting 110 Dassen.

Aan te leggen dassentunnels en daarbij behorende wildrasten zullen mogelijke schade zoveel mogelijk moeten voorkomen.

Bij de ontgroning in Beers zullen naast de tien onlangs verdwenen burchten - nog drie burchten moeten verdwijnen.

Herintroductie

Eind 1981 zijn de resultaten beschikbaar gekomen van een landelijke dassentelling die Staatsbosbeheer en het Rijksinstituut voor Natuurbeheer in samenwerking met de directie Faunabeheer van het ministerie van landbouw en visserij hebben opgezet. Hierbij zal een lijst van leefgebieden die mogelijkerwijs geschikt zijn voor de herintroductie van Dassen, worden opgenomen. Deze herintroductie zal, waar mogelijk, worden bevorderd.

Persbericht no. 231

Jacht op bepaalde diersoorten gesloten

In verband met de extreme weersomstandigheden heeft minister drs. J. de Koning (landbouw en visserij) besloten de jacht op Patrijzen, Fazanten, Houtsnippen, Hazen, Goudplevieren en alle soorten waterwild, met ingang van 22 december 1981 te sluiten. Al naar gelang de extreme temperaturen aanhouden, zal de bewindsman nader bezien of de sluiting van de jacht gedurende het lopende jachtseizoen moet worden gehandhaafd.

Persbericht no. 476

De betere weersomstandigheden zijn voor minister drs. J. de Koning aanleiding geweest om de jacht op Houtsnippen, Fazantenhanen en alle andere soorten watervogels met ingang van 1 januari 1982 weer open te stellen. Op de andere diersoorten is de jacht inmiddels gesloten.

Voorlopige regeling vangstbeperking zeevis 1982

Minister drs. J. de Koning (landbouw en visserij) heeft drie beschikkingen vastgesteld, die betrekking hebben op de in 1982 te vangen hoeveelheden zeevis. De beschikkingen zijn in grote lijnen gelijk aan die van dit jaar.

Deze regelingen zullen gelden zolang het EEG-visserijbeleid nog niet tot stand is gekomen, doch uiterlijk tot en met 31 maart 1982. De gedurende deze interimregeling gevangen hoeveelheden zullen in mindering worden gebracht op de hoeveelheden voor 1982, die uiteindelijk door de EEG-Raad zullen worden vastgesteld.

Tong en Schol in de Noordzee

In de Noordzee (inclusief Waddenzee en Zeeuwse stromen) mogen onze vissers 11.730 ton Tong en 36.950 ton Schol vangen. Deze voorlopige jaarhoeveelheden worden - evenals in voorgaande jaren - onder de vissers verdeeld overeenkomstig de voorstellen van het bedrijfsleven. Het individuele contingent voor Schol voor de Nederlandse visser is met 4,9% verlaagd ten opzichte van 1981. Het individuele contingent Tong is met 6,25% verhoogd.

Tong en Schol in overige gebieden

- In het Kanaal van Bristol en ten zuiden en westen van Ierland, alsmede ten westen van Schotland, in Porcupine Bank, het Engels Kanaal, Rockall, de Golf van Biscaye en het Kattegat is de visserij op Tong en Schol niet toegestaan.
- In de Sont en Belt, alsmede in de Oostzee is de visserij op Schol niet toegestaan.
- In het Skagerrak zijn de maximale vangsten gesteld op 140 ton Tong en 3.500 ton Schol.
- In de Ierse Zee zijn de maximale vangsten gesteld op 265 ton Tong en 50 ton Schol.

Voor de visserij in deze gebieden bestaat geen individuele verdeling. Zodra een quotum in één dezer gebieden is bereikt, zal de betreffende visserij daar voor alle Nederlandse vissers worden verboden.

Haring

De belangrijkste maatregelen voor Haring behelzen een vangstverbod in de meeste visgebieden, waaronder het noordelijke en centrale deel van de Noordzee, het westelijke deel van het Engels Kanaal, de wateren ten westen en ten zuiden van Ierland, de Ierse Zee, Porcupine Bank en het Bristolkanaal.

Onze vissers mogen in het zuidelijke deel van de Noordzee en in het oostelijk deel van het Engels Kanaal 9.000 ton Haring vangen vanaf een nader door de minister te bepalen tijdstip. Bovendien mogen zij uiterlijk tot 31 maart 1982 het resterende deel opvissen van de voor 1981 toegewezen 9.000 ton. In de wateren ten westen van Schotland (de Hebriden) mogen onze vissers 3.000 ton Haring opvissen, wederom vanaf een nader door de minister te bepalen tijdstip.

Kabeljauw

Voor de traditionele rondvis vissers (zie foto hierboven) is in totaal 5.200 ton Kabeljauw in de Noordzee gereserveerd. De overige Nederlandse vissers mogen daar maximaal 20.400 ton Kabeljauw vangen.

Overige vissoorten

Voor de overige vissoorten zijn de belangrijkste voorlopige toewijzingen op jaarbasis:

Koolvis:

2.000 ton in de Noordzee en Skagerrak en Kattegat tezamen;

Makreel:

22.000 ton in de wateren ten westen van Schotland en Ierland, Rockall, de Ierse Zee, Porcupine Bank, de wateren ten zuiden van Ierland en in het Bristol Kanaal en in de Golf van Biscaye tezamen. Dit uitsluitend met vaartuigen, waarmee ook al in 1981 op Makreel mocht worden gevestigd.

1000 ton in de Noordzee en Skagerrak en Kattegat tezamen;

Schelvis:

2.000 ton in de Noordzee;

Wijting:

11.000 ton in de Noordzee;

Heek:

100 ton in de Noordzee, de Ierse Zee, de wateren ten westen van Schotland en ten zuiden en westen van Ierland, Rockall, Porcupine Bank, het Bristol Kanaal, het Engels Kanaal en de Golf van Biscaye tezamen.

Persbericht no. 491**Voorzitterswisseling bij de Jachtraad**

'Het werk van de Jachtraad zal in toenemende mate van belang zijn voor mijn beleidsvoering. Als voorzitter van deze raad zult U worden geconfronteerd met een op handen zijnde wijziging van de Jachtwet, onder meer noodzakelijk geworden door de totstandkoming van diverse internationale regelingen. Tevens heeft Uw voorganger in principe reeds het initiatief genomen om de positie van de jacht in het totaal van de beheersmaatregelen in ons landelijk gebied te analyseren. Ook dit zal zijn uitwerking hebben op het te voeren beleid'.

Deze uitspraak van minister drs. J. de Koning (landbouw en visserij) werd gedaan bij monde van de plaatsvervangend directeur-generaal voor Landinrichting, Grond en Bosbeheer, drs. H.J. Tankink bij gelegenheid van de voorzitterswisseling van de Jachtraad op 4 november 1981.

De bewindsman was verhinderd persoonlijk de overdracht van het voorzitterschap van de heer H. Kikkert aan mr. H. Rijpstra (Commissaris der Koningin in Friesland) bij te wonen.

Hij sprak voorts de hoop uit dat ook de nieuwe voorzitter de weg naar de Directie Faunabeheer zal weten te vinden. Deze directie heeft tot taak een beleid voor te bereiden en uit te voeren waarin de belangen van de landbouw en van de natuurbescherming met

betrekking tot wildbeheer op een evenwichtige wijze zijn betrokken en kan veel bouwstenen aandragen voor de discussies in de Jachtraad.

De heer Tankink bracht de toezegging van de bewindsman over om op de voorstellen van de nieuwe voorzitter betreffende intensivering van onderzoek voor het wildbeheer zoveel mogelijk positief te reageren en sprak het vertrouwen uit dat de Jachtraad zal blijven functioneren in het belang van landbouw, natuurbescherming en jacht.

Eerder had spreker 's minister dank en die van zijn voorgangers verwoord voor de wijze waarop de scheidende voorzitter de afgelopen jaren de Jachtraad had geleid.

Hij memoreerde de ingrijpende wijzigingen die de Jachtwet tijdens het voorzitterschap van de heer Kikkert onderging en deelde mede dat de minister goede nota heeft genomen van zijn advies tot wijziging van de Vogelwet. De bewindsman heeft zijn ambtgenoot van cultuur, recreatie en maatschappelijk werk in overweging gegeven dit advies - in het bijzonder met betrekking tot de uitruil van vogelsoorten - te volgen.

Ten slotte liet de minister weten met belangstelling uit te zien naar het op handen zijnde advies van de Jachtraad over het toekomstige beheer van de in ons land overwinterende ganzen.

Persbericht no. 407**Werkgroep pleit voor meer jachtopzichters**

Wildbeheerseenheden bieden, algemeen gesproken, grotere mogelijkheden voor een goed jachttoezicht.

Teneinde te bevorderen dat jachttoezicht full-time in particulier dienstverband plaatsvindt, de gewenste continuïteit wordt gegarandeerd en het aantal jachtopzichters zelfs wordt uitgebreid, is aan te bevelen dat een zo groot mogelijk aantal wildbeheerseenheden tot stand komen.

Dit is een van de aanbevelingen in het rapport van de Werkgroep Taakstelling Jachtopzichters, dat minister drs. J. de Koning (landbouw en visserij) onlangs heeft aangeboden aan de Eerste en Tweede Kamer der Staten-Generaal, de Nederlandse Vereniging van Jachtopzichters en de Koninklijke Nederlandse Jagersvereniging.

Deze werkgroep was in het leven geroepen naar aanleiding van een motie van het Twee-

de Kamerlid Van Rossum. Hij verzocht de minister van landbouw en visserij in overleg met zijn ambtsgenoten van justitie en cultuur, recreatie en maatschappelijk werk te zoeken naar middelen en wegen om de jacht-opzichters naast hun huidige taak ook te belasten met aanverwante taken ter beoordeling van de zorg voor milieu en landschap.

Wildbeheerseenheden

Momenteel bestaan reeds tientallen wildbeheerseenheden, dit zijn in verenigingsverband samengevoegde jachtvelden. In al deze gevallen wordt gejaagd volgens een gezamenlijk jachtplan, dat een optimaal wildbeheer in grotere gebieden bevordert en wildschade door goed beheer grotendeels voorkomt. Een dergelijk wildbeheersplan bevat elementen die gericht zijn op een zodanig beheer van de wildstand, dat deze in overeenstemming is met de belangen van de landbouw en de natuurbescherming.

De grote verenigingen kunnen bovendien overgaan tot de aanstelling van jachtopzichters. Gegevens uit de praktijk lijken er namelijk op te wijzen dat de flora en fauna van een gebied verarmt wanneer de jachtopzichter verdwijnt en niet op een andere manier effectief toezicht wordt gehouden.

Minister De Koning is van plan de nodige prioriteit te geven aan het onderzoek naar deze relatie.

Nieuwe taken

De taken van de jachtopzichter zijn de laatste jaren zowel kwalitatief als kwantitatief veranderd. Hij dient behalve het engere belang van de jachthouder ook meer en meer algemeen maatschappelijke belangen te behartigen. De jachtopzichter krijgt hierdoor een aantal nieuwe taken die vooral liggen op het terrein van de politie.

In haar laatste aanbeveling dringt de werkgroep er daarom op aan dat de mogelijkheid wordt gezien van een formeel vastgelegde, operationele band tussen jachtopzichters en het onderdeel veldpolitie van het Korps Rijkspolitie.

Inmiddels is ambtelijk overleg gestart tussen vertegenwoordigers van het ministerie van landbouw en visserij en het ministerie van justitie over de eventuele mogelijkheden van een dergelijke band.

Persbericht no. 391

Vangst ondermaatse platvis tot betrekking van zeehondenproject te verwaarlozen

De invloed van de over drie jaar gespreide vangst van ondermaatse vis, ten behoeve van een zeehondenproject van het Rijksinstituut voor Natuurbeheer (RIN) op Texel, op de toekomstige stand van Tong en Schol is nihil. Dit o.m. antwoordde de vorige minister ir. G. Braks (landbouw en visserij) mede namens zijn collega van volksgezondheid en milieuhygiëne, op vragen van het Tweede Kamerlid Blaauw.

Er wordt slechts tien ton Schol per jaar gevangen; dit is een te verwaarlozen fractie (0,1 promille) van de totale scholvangst door de Nederlandse platvisserij en eveneens een te verwaarlozen fractie (0,2 promille) van de bijvangst aan ondermaatse Schol door de platvis- en garnalenvisserij. Er wordt derhalve op geen enkele wijze extra schade aan het natuurlijke leefmilieu toegebracht.

Het RIN neemt proeven met 32 Zeehonden, waarbij de invloed van verontreiniging in het voedsel op de voortplanting wordt nagegaan. De geplande duur van het project is drie jaar. Het onderzoek heeft tevens tot doel, na te gaan in hoeverre verontreiniging zowel voor de visstand als voor het milieu ernstig is.

De helft van de Zeehonden wordt gevoed met Makreel uit open zee, de andere helft met platvis uit de Waddenzee (ca 30% Bot, 60% Schol en 10% andere vissoorten, waaronder wat Tong). De gemiddelde maat van deze vis is 10-20 cm. De Zeehonden weigeren bovenmaatse vis, evenals vis van minder dan ca 6 cm. In gevangenschap bedraagt de behoefte 3 à 4 kg per dag per Zeehond (1-1,5 ton per jaar). Voor de duur van het project is dus totaal 50-65 ton platvis uit de Waddenzee nodig, waarvan inmiddels ± 20 ton is gevoerd.

Tijdens de proefnemingen is aangetoond dat Schol een noodzakelijk onderdeel van het zeehondenmenu vormt. Vandaar dat het RIN een ontheffing is verleend voor het vangen van ondermaatse platvis, inclusief Tong en Schol.

Persbericht no. 290

Vissen hebben gevoel

Vissen hebben gevoel, nog sterker: ze voelen pijn als ze aan een haak hangen. Dat heeft de Engelse arts dr. John Kelly uit Cambridge ontdekt. Hij vond dat vissen een gevoelscentrum hebben - zoals apen, honden en mensen.